

udvalgets møder og hørt på hr. Tom Behnke, er jeg ret velinformeret om, hvad det er, der foregår i denne debat. Det vil jeg bare lige sige i al stillfærdighed.

Og så vil jeg da også gøre hr. Tom Behnke opmærksom på, hvis han ikke ved det, at der er altså stadig væk forskel på, hvad der står i en lovtekst, og hvad der står i en betænkning. Det er smukt og nydeligt at skrive en masse fine ord i en betænkning, men det er altså stadig væk lovteksten, der gælder, hvis der kommer konflikt på området, og hvor nogle kan henholde sig til, at man har nogle rettigheder, nogle rettigheder, der er med til at bringe én ud af måske en meget svær situation.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Kun lige kort til hr. Tom Behnke: Hr. Peter Due-toft og jeg har rent faktisk snævert samarbejdet om alt, hvad der er lavet i den her lovgivning lige fra starten.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne så starte med at rose alle, der har været impliceret i det lange, seje arbejde med at tilvejebringe en ny psykiatrilov, en ny lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien og også de ændringer, der ligger i lovforslaget her på retsplejelovens og på straffelovens område. Jeg mener, alle har bidraget konstruktivt, uanset hvor man så er landet i sin stillingtagen til ændringsforslagene, der er stillet, og til det samlede lovkompleks.

Det har været et langt forløb. Det fortjener også ros og anerkendelse, når vi taler om sådan en vital lovgivning, som vi gør på psykiatrimrådet, at vi så giver os god tid. Det var i den ånd også, jeg på regeringens vegne havde lejlighed til at fremsætte lovforslaget for nu over halvandet år siden. Lovforslaget har været udsat for grundige overvejelser både i høringer her i huset med inviterede folk udefra og med mange af de interesseorganisationer, vi heldigvis har på psykiatrimrådet, og som holder, om jeg så må sige, lovgiverne her i huset i frakkeskøderne, men heldigvis også interesserer sig for dem, der har driftsansvaret for vore psykiatriske hospitaler, nemlig amtskommunerne.

Det er godt, vi har organisationerne, ikke alene de sindslidendes egne organisationer, men også deres pårørendes organisationer, til at holde fast i debatten og i forandringerne og fornyelsen inden for psykiatrien i Danmark.

Der har også været afholdt høringer for en inviteret kreds herfra, nemlig for Folketingets eget Retsudvalg, som vi forestod i Justitsministeriet i sommeren sidste år, og det medførte, at Retsudvalget afgav en beretning over lovforslaget, en beretning, som har ført til en række konkrete ændringer af det lovforslag, som vi har til behandling her i dag, og det har været et langt forløb og et godt forløb.

Jeg vil så godt sige til den debat, der har været om, hvem der har lavet mest, at nu er antallet af ændringsforslag ikke et udtryk for, hvem der har lavet mest. Jeg vil gerne anerkende den store indsats, som har været gjort også af de ordførere, som har holdt sig lidt tilbage her ved andenbehandlingen i dag, ikke mindst fru Lissa Mathiasens fantastisk store arbejde både som formand for Retsudvalget og som sit partis ordfører. Jeg synes, det skal nævnes her, fordi der kunne ligge i det, som hr. Peter Due-toft var inde på, en mangel på anerkendelse af det store arbejde, som også fru Lissa Mathiasen har stået for, måske mere bag de lukkede døre i et ihærdigt forsøg på at få et lovforslag udarbejdet, som også tilsigter den retssikkerhedsgaranti, der skal til, når det drejer sig om den administrative frihedsberøvelse, som anvendes inden for psykiatrien.

Der er stillet en række ændringsforslag af SF og CD i betænkningen her. Jeg kan oplyse, at regeringen ikke kan støtte de konkrete ændringsforslag. Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at regeringen er uenig i de mål, som opstilles af CD og SF. Faktisk er vi i langt de fleste sager og på langt de fleste punkter enige i de mål, som forslagsstillerne har opstillet som grundlag for de konkrete ændringsforslag. Vi er blot af den klare opfattelse, at målene skal indfries på en anden måde end den, som forslagsstillerne foreslår i de konkrete ændringsforslag. Der er altså snarere tale om en forskellig opfattelse af midler end af mål.

Med hensyn til de to ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen, kan jeg oplyse, at regeringen heller ikke kan støtte disse ændringsforslag. Med hensyn til forslaget fra fru Tove Fergo og fru Yvonne Herløv Andersen er det min opfattelse, at det ikke logisk set er muligt at sammenkæde udskrivningsaftaler og koordinationsplaner med kriterierne for tvangstilbageholdelse. Hvis en person opfylder betingelserne for tvangstilbageholdelse, må den pågældende ikke udskrives. Det giver derfor ingen mening at bestemme, at der i forbindelse